

un scenariu de
Julio Rojas & Matías Bize
traducere de Marius Rădoi

viata , peștilor

LiterNet.ro

2012

Viața peștilor

Scenariu: Julio Rojas & Matías Bize

Redactor și Editor format.pdf Acrobat Reader: Răzvan Penescu

Text și imagini: © 2012 Julio Rojas & Matías Bize. Toate drepturile rezervate.

Traducere: © 2012 Marius Rădoi

Lungmetrajul **La vida de los peces** a fost regizat de Matías Bize și produs de Ceneca Producciones, Chile, cu participarea Arte Franța și a Televiziunii Naționale din Chile. În rolurile principale: Santiago Cabrera și Blanca Lewin.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-063-5

Editura LiterNet

<http://editura.liternet.ro> office@liternet.ro

1. INTERIOR. BAIE CASĂ PETRECERE. NOAPTE

Chipul unui bărbat ce privește direct în cameră. Nu clipește.

Se aude o muzică de fond.

Îl vedem reflectat în oglindă, ușor aplecat.

Este ANDRÉS (33 de ani), atractiv, cu o privire tristă.

Observăm alți oameni în spatele lui.

Andrés se ridică și începem să auzim frânturi dintr-o conversație, în baie.

Andrés se întoarce cu spatele.

ANDRÉS

Trebuie să plec...

În jurul său vedem un grup de prieteni. Au toți în jur de treizeci de ani. Sunt PABLO, IGNACIO și ROBERTO, care, după cum se pare, au băut destul de mult. Vedem câteva sticle de vin și pahare alandala, în baie. Ne dăm seama că stau de vorbă de ceva vreme.

IGNACIO

Hai, mai stai, așteaptă, ascultă mai întâi teoria dermatomurilor...

Ignacio, în picioare, sprijinit de perete. Pablo se sprijină de marginea căzii, Roberto în fața lor.

ROBERTO

Ce dermatomuri?

PABLO

Nu le-am inventat eu, le-a inventat Gutiérrez Tejo. Cei patru pași.

IGNACIO

(*către Andrés*)

Cum să bagi o gagică în pat, în patru pași.

ROBERTO

Cine e Gutiérrez Tejo?

IGNACIO

Șșșhhh...

PABLO

Unu: fă-o să râdă. Râsul stimulează „*big time*” libidoul. Dacă o faci să râdă, o bagi în pat.
Doi: schimbă-i numele. Dacă o cheamă Sofia, nu-i zici pe nume, Sofia, îi zici Scarlett.

ANDRÉS

Scarlett?

PABLO

Ca Scarlett Johanson. O întrebi dacă i-a plăcut **Lost in Translation**.

Andrés mai zăbovește, îl țin pe loc prietenii, însă se simte bine în compania lor.

PABLO (CONT'D)

Ține întotdeauna. O întrebi dacă i-a plăcut filmul, îți răspunde că da. Toate sunt moarte după filmul ăsta. Atunci, data viitoare când trebuie să îi spui pe nume, de exemplu când se întoarce de la toaletă, dacă ești într-un bar și vine de la toaletă, deja nu-i mai zici Sofia, îi zici Scarlett, super natural: „Ți-am mai comandat un rom, Scarlett”... pentru că atunci când îi schimbi

numele, îi distrugi scara de valori. Scarlett poate să fie infidelă, Sofia nu. Este ca și cum sub alt nume ar putea adopta altă personalitate.

Andrés refuză un pahar de vin pe care i-l oferă Roberto. Îl ia, în schimb, Ignacio.

IGNACIO

Și dacă nu-i place?

PABLO

Ce să nu-i placă?

IGNACIO

Filmul.

PABLO

N-are cum să nu-i placă. Tuturor femeilor le place **Lost in Translation**. Și știi de ce? Pentru că gagiul nu i-o pune. Îi ia doar piciorul în palmă. Asta le dă pe spate. Al treilea pas e critic.

ROBERTO

Cum vine asta, „critic”?

PABLO

Ca la Kant... filosofeală...

(pauză)

Dermatoamele.... Femeile au trei dermatoame cheie. Primul începe din vârful arătătorului.

Pablo întinde mâna și arată degetul inelar. Ignacio îl corectează.

IGNACIO

Arătător.

PABLO

Păi asta zic și eu, arătător. Dermatomul „unu” este de la arătător până la umăr.

(arătând cu mâna)

Dermatomul „doi”: de la umăr până după ureche.

IGNACIO

(încercând să înțeleagă teoria)

După ureche.

PABLO

Al treilea este de aici până la buză, inclusiv tot părul. În fine: ești cu gagică, ai făcut-o să râdă, i-ai zis Scarlett, atunci din întâmplare îi pui mâna pe braț. De acum încolo, ai 14 minute. Dacă vrea să se culce cu tine o să stea de vorbă și tot tacâmul, dacă nu, mai devreme de 14 minute o să înceapă să-ți povestească despre iubitul ei sau o să-ți dai seama și singur că vrea să se care.

Pablo mai bea un pic.

PABLO (CONT'D)

Dacă nu se întâmplă nimic din toate astea, dacă nu pleacă și dacă totul merge strună, atingeți al doilea dermatom.

Roberto îl privește.

ROBERTO

OK, dar... Cine e Gutiérrez Tejo ăsta?

PABLO

Te faci că are ceva în păr, îl vezi și îl scoți subtil. Asta în timp ce-i vorbești despre altceva.

Se face că își trece mâna prin păr, descoperindu-și gâtul.

PABLO (CONT'D)

Șapte minute. Dacă nu pleacă în șapte minute, o săruți. Și o duci în pat.

ANDRÉS

Și a mers?

PABLO

Nu.

Tăcere.

PABLO (CONT'D)

Încă nu.

Roberto merge la chiuvetă. Dă drumul la robinet, se spală pe mâini și, din greșeală, se udă puțin pe pantaloni.

ROBERTO

Rahat!

Râd cu toții.

IGNACIO

Hai... mai dă puțin... Mai multă apă. Udă-te mai bine pe pantaloni. Mai bine să creadă că ai făcut pe tine decât să zică că ți-ai dat drumul.

ROBERTO

Da, mă, ce să zic...

Râd cu toții. Apo tăcere.

ANDRÉS

În fine...

Pablo respiră adânc, se simte amețit. Își aduce aminte de ceva și se uită la Andrés.

PABLO

Ia zi, mă, îți mai aduci aminte când te-ai pișat în fața clasei, într-a doua? A fost demential. A fost singura dată când nu ne-am luat de Arrieta.

Roberto și Ignacio zâmbesc.

IGNACIO

Ați aflat ce s-a întâmplat cu Arrieta?

Toți par interesați, mai puțin Roberto.

IGNACIO (CONT'D)

Când a dat Guanton petrecerea de burlac, Pacheco, Navarrete, Serrano, Maldonado, Feller, Donoso și toți ceilalți am avut chef să mergem la... adică am fost la niște gagici.

PABLO

Cum adică „la niște gagici”?

IGNACIO

Da, frate, în Guardia Vieja, de unde am luat hard discurile alea. Chiar în blocul ăla, la etajul cinci. Am ajuns, ne-a deschis o gagică și ne-a întrebat cine vrem să ne servească. Eu habar n-aveam, dar știa Feller, era de-al casei, e ăsta un curvar...

Zâmbesc.

IGNACIO (CONT'D)

Așa, frate, am intrat, ne-au pus să așteptăm și au început să apară fetele: pe prima o chema „Casandra”, mai treacă-meargă, a doua, „Furtuna”, super bucată. Da, frate, intră și a treia, „Luceafăr” și, ce să vezi... era Arrieta.

Râd cu toții, mai puțin Roberto.

PABLO

Să mori tu, cum adică Arrieta?

ANDRÉS

Arrieta al nostru?

IGNACIO

Da, frate, era Arrieta.

Râd cu toții, mai puțin Roberto. Îl privesc cu toții.

IGNACIO (CONT'D)
(către Roberto)

Tu ce faci, mă, nu râzi?

ROBERTO

Ba da, doar că știam povestea.

Râsul se stinge treptat.

PABLO

Ce mișto am mai făcut de fraierul ăla!

IGNACIO

Da, cred că am sărit calul.

Se liniștesc cu toții, pentru câteva clipe tac toți.

ANDRÉS

Plec mâine la prima oră și încă nu mi-am făcut bagajul.

PABLO

Păi atunci de ce-ai mai venit? Petrecerea de abia acum începe.

ANDRÉS

Ți-am mai zis. Am trecut doar să vă salut.

PABLO

Adică doar de formă.

ANDRÉS

Nu. Nu de formă. Am vrut să vin. Să vă văd. Chiar și pentru câteva clipe.

Ignacio îl privește.

IGNACIO

(ținându-l să nu plece)

Dar nici n-am apucat să vorbim. Pe acolo, care-i mersul?

ANDRÉS

Care-i mersul cu ce?

IGNACIO

Hai... Ia, spune ceva în germană.

Andrés se uită la el.

ANDRÉS

Și tu acum...

IGNACIO

Nu, pe bune, care-i treaba prin Berlin? Sunt mulți swingeri, nemțoaice bisexuale, sex în trei?

ROBERTO

(vorbind pentru sine)

Singura dată când am făcut sex în trei a fost cu nevastă-mea, când era însărcinată.

Tăcere absolută.

ROBERTO (CONT'D)

V-ați prins. Nevastă-mea. Eu. Aia mică. Trio.

O lungă tăcere.

ROBERTO (CONT'D)

Băi, super tare ce face bulangiu' ăsta. Vreau și eu așa *job*: du-te și scrie articole în nu știu câte orașe despre locul X, ruina Y... Cred că toată lumea se întreabă care o fi șmecherul ăla care ia bani să se plimbe. ăsta e, uite-l aici!

IGNACIO

Ce mișto... Și-ți plătesc tot?

ANDRÉS

Evident. E un *job*. Merg cu ei, sunt ghidul lor, și ei mă plătesc.

IGNACIO

Și tu te distrezi demential.

ANDRÉS

Abia dacă am timp. Îți dau un program, un fel de orar. Mai mereu aceleași chestii: locuri de distracție pentru vârsta a treia, unde să mergi cu familia, locuri de joacă pentru copii, discoteci pentru adolescenți, uneori mai suni pe cineva cunoscut...

ROBERTO

O tipă în fiecare oraș... dacă mai arată și bine...

ANDRÉS

Ah, nu, nici vorbă. Sau, în fine, uneori, dacă ai baftă. Te faci că te îndrăgostești, apoi te faci că ai o iubită, apoi te duce la aeroport, la plecări internaționale și gata, ai plecat...

ROBERTO

Nu-ți vine uneori să rămâi într-un loc? Eu aș rămâne...

ANDRÉS

Trebuie să gândești ca un turist. Turiștii nu se gândesc niciodată să rămână într-un loc, vor să vadă totul în fugă, să trăiască în viteză: aceleași locuri, aceleași fotografii. Și gata, mai departe.

ROBERTO

N-ai și tu nici o relație mai serioasă?

ANDRÉS

Nimic important. Nu ca voi...

Ignacio îl privește pe Andrés.

IGNACIO
(*Către Andrés*)

Ai văzut-o?

Andrés e vizibil jenat. Tăcere.

ANDRÉS

Nu.

PABLO

Nu voia să vină, americanul și gemenele sunt plecate, sunt în sud. Dar am convins-o să treacă pe aici, mai târziu.

ANDRÉS

Și?

Tăcere.

IGNACIO

Păi așteapt-o, fraiere...

(*Pauză*)

De când nu v-ați mai văzut?

ANDRÉS

De mult.

Tăcere.

IGNACIO

De cât timp?

ANDRÉS

De mult.

Pentru o vreme, tac cu toții.

IGNACIO

Trebuie să te întorci, Andrés, nu uita că ești chilian, nu uita de noi... Pe bune, treci mâine pe la mine. Bem ceva. Schimbă zborul! La cât ai avion? După-masă? Amână-l cu 24 de ore.

ANDRÉS

Nu, nu pot.

PABLO

Pot să îți spun ceva, da' nu te superi? Prietenia, moșule, e lucrul cel mai important. N-ai prieteni, n-ai nimic. *(pune mâna la inimă)* Nimic.

Pablo îl îmbrățișează pe Andrés.

ANDRÉS

Ok.

PABLO

Așa te vreau. Să fim împreună, din nou. Prietenia e cea mai importantă, restul nu face nici cât o ceapă degerată. Ce-ar fi zis Francisco... Acuma pe bune.

O lungă tăcere.

PABLO (CONT'D)

Și ce-ar fi zis Arrieta... *(pauză)* Înfige-o mai adânc!

Râd. Pablo îl privește pe Andrés cu emoție.

PABLO (CONT'D)

Ne aveam cu toții ca frații și acum, uită-te la noi, cum am ajuns. Niște străini vorbind despre trecut. Numai despre trecut. Fraieru' ăsta lucrează la bancă. Fraierul ăstălaltu' nu mai știu pe unde, și ăstălaltu'... Tu cu ce te mai ocupi, băi?

ROBERTO

Fac consultanță.

PABLO

Așa, da... și Andrés, alt fraier, scrie tâmpenii. Despre templul curului, despre plaja curului, despre mâncărurile tradiționale indoneziene, din aia a mă-sii...

Andrés îl îmbrățișează și îl sărută pe obraz.

PABLO (CONT'D)

Mi-a părut bine să te văd...

Andrés dă din cap.

ANDRÉS

Merci.

Andrés își ia rămas-bun de la toți ceilalți. Îi îmbrățișează pe rând.

ANDRÉS (CONT'D)

Vă aștept pe la mine.

PABLO

Mâine luăm cu toții un charter și venim să te vedem.

Zâmbesc cu toții. Râsul se stinge treptat și toți prietenii tac pentru câteva clipe.

PABLO (CONT'D)

(gânditor)

Lost in Translation.

Aprobă cu toții. Andrés e pe picior de plecare. Ceilalți îl privesc. Își ia rămas-bun cu un gest și iese pe hol.

2. INT. CORIDOARE ȘI SCĂRI CASA-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge pe un coridor. Camera îl urmărește. Cotește pe culoar și începe să coboare niște trepte.

În timp ce coboară, vede la etajul inferior oameni care traversează livingul. Coboară treptele și privește în jos.

În acel moment o vede pe BEATRIZ (33), stând de vorbă cu cineva, în ușa de la intrare.

Andrés pare șocat să o vadă. Se oprește brusc.

Beatriz îi salută pe toți, în timp ce privește în jur, ca și cum ar căuta pe cineva.

Își dă jos paltonul. Privește în sus.

Andrés se întoarce și urcă scările, fără ca ea să-l vadă. Intră într-o încăpere.

3. INT. ÎNCĂPERE CASĂ. PETRECERE. NOAPTE.

Andrés intră în cameră. E mai mult întuneric și liniște decât în restul casei. Aproape că își ține respirația și pășește cu grijă. Atinge cu capul o lustră din sticlă colorată care zornăie.

MARIANA
(în șoaptă)

Shhh...

Andrés se întoarce și vede o femeie însărcinată, MARIANA (33), lângă pătuțul unui copil mic. Andrés și Mariana vorbesc prin semne. El îi spune „ești gravidă”. Ea confirmă. Zâmbesc. Andrés o întreabă tot prin semne „băiat sau fată” și ea răspunde „fată”. Zâmbesc din nou. Tăcut, Andrés se uită cum ea încearcă să adoarmă copilul. Apoi, Mariana se ridică. Continuă să tacă amândoi. Mariana îl privește pe Andrés și aruncă o privire, să vadă dacă a adormit copilul. Îl sărută pe frunte și se apropie de Andrés. Restul discuției e în șoaptă.

MARIANA (CONT'D)

Gata, a adormit. E greu până adoarme, dar apoi doarme neîntors.

Andrés privește copilul.

ANDRÉS

Cât are?

MARIANA

Un an.

ANDRÉS

Cum îl cheamă?

MARIANA

Blas.

ANDRÉS

Ce frumos!

Mariana îi face semn să se așeze.

MARIANA

Ia loc.

Andrés se așează pe marginea patului.

ANDRÉS

N-ai pierdut vremea.

MARIANA

Ne place adrenalina. Unii se fac pompieri, alții parașutiști, eu și Pablo facem copii. Dar mai bine... zi-mi de tine, povestește-mi, cum e cu toate călătoriile astea...

ANDRÉS

Păi, ce pot să-ți zic...

MARIANA

Nu știu. Cum mai e viața ta, unde locuiești... Și mie mi-ar plăcea să stau toată ziua la hotel. Ție ți-a plăcut mereu să călătorești.
Nu demult am citit un articol despre un tip care face ce faci și tu, doar că pentru New York Times, a născocit despre niște destinații, niște plaje... și l-au prins. Tu nu inventezi nimic, nu-i așa?

ANDRÉS

Ba da, mai inventez și eu. Mai ales dacă ești trimis pe o plajă când tu, de fapt, n-ai nici un chef. Fotografia ți-arată pozele, tu scrii textul, bagi cuvinte de genul „exotic”, „nu ratați mâncarea tradițională” sau „apusuri uimitoare”...

MARIANA

Mi-ar plăcea să stau într-un hotel. Halate albe, prosoape pufoase, *room service*.

ANDRÉS

Mai adaugă niște gripă luată din avion, *jet lag*, ore dormite prin aeroporturi... Sau să se nimorească în scaunul din mijloc cineva ca tine... (*arătând spre bebeluș*) Cu unul ca ăsta micu' plângând într-una...

MARIANA

Nu călătorești la *bussiness*?

ANDRÉS

Nu...dar uneori mă *upgradează* pentru ca am strâns mile.

MARIANA

Și ai strâns și fete...

ANDRÉS
(*zâmbește*)

Nu așa de multe.

MARIANA

Și... ai învățat multe?

ANDRÉS

Am învățat multe chestii utile. Vitale. Cum ar fi să împachetez hainele în valiză în așa fel încât să nu mai fiu obligat să le calc. Și să ocupe cât mai puțin spațiu. Le împătorești, dar nu oricum... faci un sul... ca un cilindru... în fine, sulul e forma perfectă. Natura este înțeleptă.

Mariana râde.

MARIANA

Genial.

Tăcere. Ea îl împinge.

MARIANA (CONT'D)

Mda... Și, ai văzut-o?

ANDRÉS

Nu.

Pentru o vreme, tac amândoi.

MARIANA

(schimbând subiectul)

Cât timp a trecut de când n-ai mai venit la ziua lui de naștere?

ANDRÉS

Vreo 10 ani. Pe vremea aia credeam că o să ne distrugă computerele.

Andrés stă pe gânduri.

ANDRÉS (CONT'D)

E ciudat... dintre toate zilele de naștere, la petrecerea lui Pablo se întâmplau toate chestiile. Vreau să zic că se dădeau o grămadă de petreceri, dar cea de aici, din casa asta, era cea mai tare: aici se întâmplau lucrurile importante.

MARIANA

Fără să le mai punem la socoteală pe-alea pe care le-ai ratat după ce-ai plecat... Însă, grosso modo, pe aici cam tot ăștia am rămas. Poate că ar fi trebuit să îți fac un filmuleț, așa, ca un documentar.

ANDRÉS

Ar fi fost o idee bună. Să înregistrezi câteva minute în fiecare an, ca să vedem micile diferențe.

MARIANA

Toate gagicile lui Cristobal... Cum a dat Jorge foc la sufragerie... Muriel cu Roro... Bea, care a fost despărțită un an și a venit cu un alt tip...

ANDRÉS

Bea a divorțat?

MARIANA

Un an. Pe urmă s-au împăcat. Dar în anul ăla a venit la petrecere cu un tip tânăr. Semăna cu tine. Am tachinat-o pe tema asta... A fost jenant... ciudat, nu?

(Pauză, meditănd)

Micile schimbări anuale.

(Atingându-și burta)

Ca asta...

Râd.

ANDRÉS

Ai primit mesajele mele? Pozele?

MARIANA

Da, foarte frumoase. Mi le-a arătat Pablo, mai intră el și îmi controlează mailul, cred că eu nu mai știu nici măcar să dau drumul la computer. Știi cum îi zic eu la computer? „Calculator”. Pablo mă disperă. E obsedat de computer. Îl ia până și în pat, se uită la porno, intră pe chat, vorbește la telefon on-line...

ANDRÉS

Cu aceeași persoană?

MARIANA

Nu știu, sper că nu... Deși o dată l-am prins făcând sex virtual cu o tipă, el zice că nu se pune, că nu se consideră că m-a înșelat...

Andrés râde.

MARIANA (CONT'D)

Bineînțeles că se pune! Chiar dacă ți-o tragi cu un robot, tot se cheamă că mă înșeli. E așa sau nu? Să nu-mi vină mie cu prostii din astea...

ANDRÉS

Poate era o aluzie. Poate că ar trebui să te conectezi și tu, să intri pe chat cu el și să vi-o trageți virtual.

Râd. Apoi tac amândoi.

MARIANA

Îți mai aduci aminte de faza aia din Ralún?

ANDRÉS

Ce fază în Ralún?

Mariana îl împinge, râd amândoi.

MARIANA

Șhhh... că îl trezim...

ANDRÉS

Bineînțele că îmi aduc aminte. Dar eram foarte mici.

Andrés și Mariana râd puțin, după care tac amândoi pentru câteva clipe.

MARIANA

După ce v-ați despărțit, nu mi-a fost ușor... Nu știam cu cine să țin... așa se întâmplă în general. Cel mai simplu a fost să mă îndepărtez de amândoi... Știu că ați rupt-o ca doi oameni civilizați, că a fost de comun acord, că relațiile la distanță nu funcționează, dar... îmi amintesc că ne-am întâlnit să vorbim, odată. Am fost să mâncăm înghețată. În atâția ani nu am ieșit niciodată doar noi două. A vorbit mult despre tine. Se simțea vinovată și trădată în același timp. Mai degrabă trădată decât vinovată. Și mai confuză decât trădată.

Andrés nu răspunde. Mariana se învelește cu pledul împăturit de la piciorul patului.

MARIANA (CONT'D)

Erau vremuri tare ciudate. Anii '90 sunt atât de... nu știu... s-au făcut nevăzuți.

Tăcere. Andrés o privește cu atenție.

ANDRÉS

Văd că ești bine... Pablo e un tip grozav... (pauză) Și cum s-a întâmplat?

MARIANA

Acum vreo 7 ani ne-am revăzut la una dintre petrecerile la care dumneavoastră, domnul călătoresc-prin-toată-lumea, nu mai apăreți... și restul e istorie...

(Pauză)

Ne iubim mult.

ANDRÉS

Ce bine!

MARIANA

Da... Lui Pablo îi merge de minune, construim o casă la mare, copiii deja vorbesc engleza mai bine ca noi și avem... avem două menajere de căciulă... Și mie îmi merge bine la serviciu, asta când nu sunt gravidă, evident...

Mariana își privește burta și zâmbește. Se ridică puțin și se sprijină de tăblia patului.

MARIANA (CONT'D)

Nu mai pot, simt că explodez. Bine că am aflat exact când nasc....

ANDRÉS

În ce luna ești?

MARIANA

Șapte jumate.

Tăcere.

MARIANA (CONT'D)

Oricum, Pablo nu m-a mai atins de luni de zile. Crede că sexul și maternitatea sunt incompatibile. Spune că nu poate să mă atingă pentru că am sânii plini de lapte. I-am zis că dacă ar fi așa, n-ar mai exista pagini porno cu femei gravide. Dar sunt multe. Am văzut cu ochii mei. Femeile însărcinate pot fi foarte „hot”. Din cauza hormonilor, am auzit.

ANDRES

Nu cred că vreau să știu.

Râd amândoi.

Ea se mai uită încă o dată la copil. Îl mângâie pe obraz. Apoi îl privește pe Andrés.

MARIANA

Mă bucur mult că te-am văzut.

ANDRÉS

Și eu.

Zâmbesc.

MARIANA

Hai să coborâm.

ANDRÉS

Hai să coborâm.

Ies amândoi din cameră.

4. INT. SCARĂ ȘI CULOAR. CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

*Andrés și Mariana merg pe un culoar și coboară niște scări.
Camera îi urmărește. Apoi o iau pe alt culoar și cotesc.*

5. INT. LIVING CASA-PETRECERE. NOAPTE.

*Andrés și Mariana ajung în living.
În spate se vede multă lume care stă de vorbă. Se vede din spate o femeie, bănuim că e vorba de Beatriz. Andrés o privește îndelung.
După care, el și Mariana se apropie să salute. Mariana o salută pe Beatriz și se dă la o parte. Andrés n-are încotro, trebuie să vorbească cu Beatriz.
Se salută.
În jur e multă lume, nu prea au intimitate. Conversația e de fațadă și situația ușor incomodă.*

ANDRÉS

Bună...

BEATRIZ

Bună...

Tăcere.

BEATRIZ (CONT'D)

Ai venit.

ANDRÉS

Da, doar pentru scurt
timp, doar să vă salut.

Tac amândoi. Nu știu ce să își spună. Se uită amândoi împrejur, ca și cum ar încerca să se situeze în spațiu sau să găsească o temă de conversație.

BEATRIZ

Am auzit că ai reușit să vinzi casa părintească.

ANDRÉS

Da... și apartamentul mic din centru.

Tăcere.

ANDRÉS (CONT'D)

...mi-era greu să mă descurc sa plătesc impozitul pe proprietate și să încasez chiria, așa că m-am hotărât să închid totul.

BEATRIZ

E normal.

O lungă tăcere. Nici unul nu se simte în largul lui.

ANDRÉS

Tocmai am vorbit cu Mariana. Este... văd ca sunteți fertile, nu glumă... Trebuie să fi fost ceva în mâncare. Mai devreme sau mai târziu... o să dea efecte secundare.

Râd amândoi.

ANDRÉS (CONT'D)

Câți ai?

BEATRIZ

Două gemene... de doi ani.

ANDRÉS

Uau. Foarte tare.

BEATRIZ

Mda... Tu?

ANDRÉS

Un hamster, se pune?

Zâmbesc amândoi.

BEATRIZ

Nu... nu se pune.

Conversația lânzește. Își dau seama amândoi că nu mai au subiecte de conversație.

ANDRÉS

Păi... Trebuie să mă duc să mă lupt cu un geamantan plin cu suveniruri... Nu m-am gândit niciodată ca o să car suveniruri din țara mea. Ceramică, artizanat, prăjituri, rachiu, mult vin...

BEATRIZ

Ca un turist.

Nu-și mai spun nimic.

BEATRIZ (CONT'D)

OK.

ANDRÉS

Arăți foarte bine.

BEATRIZ

Câteva kilograme în plus.

ANDRÉS

Ești neschimbată.

BEATRIZ

Dacă nu ne mai vedem... baftă. Îți urez mult noroc.

ANDRÉS

Și ție la fel.

Tac amândoi. El face un gest de la revedere și pleacă. Se întoarce însă către ea.

ANDRÉS (CONT'D)

Bea...

Beatriz se întoarce.

ANDRÉS (CONT'D)

Mă bucur că ne-am văzut.

Îl privește și îi zâmbește. Apoi se întoarce. Andrés iese din sufragerie și urcă scara.

6. INT. CORIDOARE. CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge pe un culoar, apoi cotește pe altul. Intră într-o cameră.

7. INT. CAMERĂ CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés se întâlnește cu Ignacio.

IGNACIO

Tu parcă plecaseși, nu?

Andrés confirmă.

ANDRÉS

Mi-am uitat geaca.

IGNACIO

Eu mă duc la altă petrecere... Vrei să vii și tu? Îți mai aduci aminte de Barrett...

ANDRÉS

Da.

IGNACIO

Mi-o trag cu sor-sa mai mică. Nu-ți vine să crezi frate. Noua generație. Fără limite, fără fițe. Fete care s-au născut odată cu democrația. Mamă, frate, ce cur are... poți să spargi nuci pe el, nu alta. Așa e de tare.

ANDRÉS

Nu e ilegal...

IGNACIO

Hai că-mi placi, ești haios... Să mergem.

Doi copii, PEDRO și MATIAS, se joacă pe calculator.

MATIAS

(concentrat la joc)

Tu ești fraier! *(privind cu coada ochiului)* Ups, scuze...

IGNACIO

Puștii ăștia intră într-o altă dimensiune când joacă tâmpenia asta...

ANDRÉS

E ultimul Groovers contra Berw?

PEDRO

Nu. Ultima versiune n-a apărut încă.

ANDRÉS

Ba da.

Ignacio, derutat.

IGNACIO

Hai, hai să mergem. Nu vreau să mă duc singur și tu ești singurul burlac de pe aici. Vii sau nu?

ANDRÉS

Unde?

IGNACIO

La cealaltă petrecere. Haide... Te duc eu după aia la aeroport.

ANDRÉS

Băi, nu merg...

IGNACIO

Cum vrei, da' tu pierzi.

ANDRÉS

Știu.

Ignacio începe să își caute geaca în mormanul de haine. Copiii stau cu fundul pe haine în timp ce se joacă la playstation.

IGNACIO

Hai, puțex, roiu'!

Ignacio o găsește imediat pentru că zărește mâneca unei geci de o culoare țipătoare. O scoate.

IGNACIO (CONT'D)

Îți mai aduci aminte de jocurile noastre? *Space invader*. Sau mingea galbenă care mânca fantome... cum îi zicea... Mal. Da' ia uite acum. Ia uite ce calitate are grafica. Parcă ar fi ucigași în serie în carne și oase. După aia se mai plâng când o pramatie d-asta mică pune mâna pe o pușcă și se duce cu ea la școală.

Dau noroc. Ignacio îl privește și îi arată cu un gest consola. Face un gest a lehamite și pleacă. Andrés privește muntele de geci de sub copii. Mai rămâne în cameră și se uită cum se joacă copiii.

ANDRÉS

În felul ăsta n-aveți nici o șansă să treceți în nivelul următor. Trebuie să setați din meniu „dificultate medie”. Mai întâi cuceriți trofeul Royal și după aia îl învingeți pe Ice Cold Steve Austin.

Copiii îl privesc.

MATIAS

De unde știi?

ANDRÉS

Am acasă versiunea nouă.

Matías încearcă, dar nu reușește.

ANDRÉS (CONT'D)

Așa nu...

Matías îi dă telecomanda. Andrés ia joystic-ul și începe să se joace. Copiii se uită la el.

PEDRO

Să nu mergi niciodată la altă petrecere cu unu' mai beat ca tine.

MATIAS

Ce?

PEDRO

E un fel de poruncă, să nu pleci de la o petrecere la alta cu cel mai mangă. Știai că Ignacio ia viagra? Zice că a încercat o dată și că a funcționat atât de bine, încât acum i-e frică să le lase. I-a povestit lui taică-miu. Viagra cu aspirină, ca să nu-l doară capul. Toxic.

MATIAS

Ce dezaxat!

Andrés râde.

ANDRÉS

Ca să câștigi aici trebuie să joci *Money in the Bank*. Și setează din meniu „grad de dificultate: legendă”. Uite, așa.

Într-adevăr, Andrés reușește să acceadă la un nivel superior al jocului.

PEDRO

Eu cred că ar trebui să strângi toți luptătorii. De exemplu pe Funaki.

ANDRÉS

Ar prinde bine să avem și „*Pușcăria Punjabi*”, da' nu le-a dat prin cap să scoată și versiunea în spaniolă... ca de obicei.

MATIAS

Nu știu cum să cresc forța Groparului sau a altor luptători și Big Show mă învinge mai mereu. O să poată Candice să-l învingă pe Marele Khali într-un fel?

ANDRÉS

Imposibil. Într-adevăr, Big Show e de neoprit.

Pedro se uită la Andrés.

PEDRO

Tu erai prieten cu taică-miu când erați mici?

ANDRÉS

Da... ne știm de la grădiniță.

PEDRO

De când nu v-ați mai văzut?

ANDRÉS

De când aveam 23 de ani.

MATIAS

Și câți ai acum?

ANDRÉS

33.

MATIAS

E adevărat că în anul 2000 ați fost cu motocicletele în deșert?

ANDRÉS

(râde, dar nu-și dezlipește privirea de la televizor)

Nu... Dar dacă te întreabă cineva, eu am zis că da.

PEDRO

Pari mai tânăr ca tata.

MATIAS

Ai fumat marijuana?

ANDRÉS

Da.

PEDRO

Ai încercat și ciuperci?

ANDRÉS

O dată.

MATIAS

Și ce-ai simțit?

ANDRÉS

Am vomitat, după aia am crezut că sunt o pasăre. Și am adormit.

PEDRO

Ți-ai pus-o cu vreuna fără prezervativ?

ANDRÉS

Da.

Andrés trece la alt nivel de joc.

MATIAS

Și nu ți-a fost frică să nu iei SIDA?

ANDRÉS

Nu.

PEDRO

De ce?

ANDRÉS

Pentru că era iubita mea.

PEDRO

Și dacă s-ar fi culcat cu altul care avea SIDA și ție nu ți-a spus...

E un risc.

ANDRÉS

Ți-ai făcut testul SIDA?

MATIAS

O dată.

ANDRÉS

De ce?

MATIAS

Pentru că în Capetown am cunoscut un fotomodel și m-am culcat cu ea.

ANDRÉS

Fără prezervativ.

PEDRO

Mda... Am fost un idiot.

ANDRÉS

Și avea SIDA?

PEDRO

Evident că nu, fraiere...

MATIAS
(către Pedro, împingându-l)

Pedro face un gest gen „de ce nu?” și Andrés câștigă ceva la joc, copiii se uită la ecran.

PEDRO

Ai pus mâna pe țâțe cu silicon?

ANDRÉS

Da.

MATIAS

Și cum sunt?

ANDRÉS

Ciudate.

PEDRO

Ai făcut vreodată sex anal cu o prietenă de-a ta?

Matías îi trage un cot lui Pedro. Pedro ridică din umeri.

ANDRÉS

Da.

PEDRO

Și cum e?

ANDRÉS

Experiențele sunt individuale. Ce pentru unii e bine, pentru alții nu e.

PEDRO

Și pentru tine?

Andrés trece la alt nivel al jocului.

ANDRÉS

Auzi, ia stai puțin, taică-tu îți dă voie să vorbești despre chestiile astea?

PEDRO

Tata mi-a blocat accesul la internet. Zice că pornografia o să îmi ia mințile, dar el intră peste tot, am văzut toate siturile pe care intră.

MATIAS

E un ipocrit.

Andrés se uită la ei.

ANDRÉS

Nu, nu e, pornografia nu e pentru copii.

MATIAS

Tu te uiți la porno?

ANDRÉS

Uneori...

MATIAS

Uneori, în fiecare zi? Uneori, o dată pe oră? Uneori, o dată pe lună?

ANDRÉS

Uneori, o dată la două săptămâni, uneori în timp ce aștept să se descarce vreun program. Nimic important.

MATIAS

Știi că sperma face bine la riduri? E demonstrat, au descoperit niște cercetători de la o universitate, nu mai știu care, dar era una renumită, studiau îmbătrânirea prematură și, la fel ca tine, intrau pe pagini porno și și-au dat seama că vedetele porno nu au riduri pentru că le venea sperma în față, așa că au descoperit că ar putea exista o legătură între spermă și riduri și acum toate cremele scumpe conțin spermă, dar nu se suflă o vorbă despre asta pentru că nimeni nu vrea să își dea cu spermă pe față.

Andrés nu răspunde. Îl privește doar.

MATIAS (CONT'D)

Îți zic astea pentru că dacă ai o gagică, poți să îi povestești și ei și poate ajungeți la o înțelegere.

Celălalt copil râde.

PEDRO

O înțelegere, hahahaha.

MATIAS

Ai gagică?

ANDRÉS

Nu.

MATIAS

Ai avut?

PEDRO

Ești gay?

ANDRÉS

Nu. Nu am iubită acum, dar am avut...

PEDRO

Și ce s-a întâmplat?

ANDRÉS

Ce s-a întâmplat... nu știu ce s-a întâmplat...

Andrés se întoarce la joc. Tăcere.

PEDRO

Motanul Încălțat din **Shrek** fumează jointuri. De-aia i se dilată pupilele.

MATIAS

(către Pedro)

Ce sunt pupilele?

PEDRO

(către Matías)

E ceva în creier.

ANDRÉS

Este centrul negru al ochiului.

Copiii sunt fericiți câteva momente, în timp ce privesc cum Andrés avansează cu jocul.

PEDRO

De fiecare dată când mor în jocul ăsta, se întâmplă ceva, dar niciodată din vina mea...

MATIAS

Mori pentru că ești fraier, habar n-ai să joci!!

PEDRO

Nu sunt fraier.

MATIAS

Te bat mereu.

PEDRO

Câștigi pentru că ai noroc.

MATIAS

Recunoaște, Pedro, ești varză. Te dau afară de la ora de religie. Nu dau pe nimeni afară de la ora de religie.

Pedro îl împinge și Matías îl împinge și el. Pedro ridică brațele în sus, în semn de pace. Andrés se uită la ei discret, de câteva ori, cu coada ochiului.

ANDRÉS

Ce trebuie să faci ca să te dea afară de la ora de religie?

MATIAS

E un idiot, i-a zis profesoarei că steaua din Bethlehem este un OZN.

PEDRO

Taci, băi, din gură!

ANDRÉS

Iisus e și el extraterestru?

MATIAS

Nu, i-a zis că Iisus e o copie a lui Horus, care era un zeu grec, a avut și el 12 discipoli, a fost crucificat și a înviat după trei zile, numai că asta se întâmplase cu trei mii de ani înainte. Și că Horus și Iisus și zeii sunt alegorii solare. Știi ce înseamnă „alegorie”?

PEDRO

Evident că știe.

ANDRÉS

Și de unde ai mai scos-o și pe asta?

MATIAS

A citit pe Internet. Și a mai zis că Iisus e ca Criss Angel.

ANDRÉS

Ca magicianul?

MATIAS

Dar de-adevărat... așa că nu e nici o erezie...

Pedro îl privește pe Andrés.

PEDRO

Evident. Uite, vindeca cu mâinile, mergea pe apă ca și Criss Angel. Zbura ca și Criss Angel. De altfel, Iisus era ca și Criss Angel...

Matías râde. Andrés confirmă, dând din cap.

ANDRÉS

Criss Angel este extraterestru.

PEDRO

(spunând ca pentru sine)

Iisus era super extraterestru.

Pentru câteva secunde, au privirea ațintită la joc. Andrés câștigă ceva.

MATIAS

Nu i-e frică să moară. Asta e tot.

PEDRO

Tuturor ne e frică să murim.

MATIAS

Lui nu.

PEDRO

Dacă te bagi într-o cutie cu apă și după aia te îngheață sau intri într-o mașină în flăcări, atunci înseamnă că ți-e așa de frică de moarte, că aproape o rogi să vină.

(către Andrés)

Ți-e frică de moarte? Când te urci într-un avion, ți-e frică?

ANDRÉS

Mai mult decât atât. De fiecare dată când mă urc într-un avion mă gândesc la variabile, la miile de variabile tehnice și umane care pot să facă ca o chestie să iasă prost. Un șurub prost strâns, un circuit supraîncălzit, o ceartă între pilot și fosta lui soție. Bineînțeles că mi-e frică de moarte.

MATIAS

Și ce faci? Te rogi? Iei un alprazolam?

ANDRÉS

Alprazolam?

MATIAS

Iei unul și intri într-o stare de fericire și liniște maximă. Ești mai degrabă genul „alprazolam” sau genul „Dumnezeu”?

ANDRÉS

Nu. Nu mă gândesc niciodată la Dumnezeu. Dar, de câteva ori, când am fost cu adevărat în pericol... o dată, de exemplu, când am trecut printr-o zonă de turbulențe, avionul s-a zgâlțâit din toate încheieturile, încât a trebuit să ne întoarcem înapoi, sau altă dată când nu a coborât trenul de aterizare și am început să ne învârtim în aer, în clipele alea, când ești neajutorat, simt că dacă nu crezi într-o forță superioară, într-o energie protectoare, atunci lumea e un mare rahat. Un joc pe calculator fără reguli. Un spațiu gol. Și chestia asta nu-mi place deloc.

MATIAS

Și, până la urmă, a coborât trenul de aterizare?

PEDRO

Evident, fraiere, altfel n-ar mai fi acum, aici...

MATIAS

Cum ar veni, tu ești dovada vie că Dumnezeu există.

Andrés cade pe gânduri.

ANDRÉS

Mda, ori asta, ori am mult noroc.

PEDRO

De fiecare dată când trebuie să lovesc în ceva, apăs pe buton la timp, însă jocul mi-o ia de fiecare dată înainte o mili-mili fracțiune de secundă.

Tăcere.

MATIAS

Fără comentarii...

O FETIȚĂ (6 ani) intră tiptil în încăpere.

FETIȚA
(în șoaptă)

Pot să mă joc și eu?

Copiii o privesc.

MATIAS

Nuuuuuuu...

PEDRO

Ești prea mică.

AMBII BĂIEȚI
(către ea)

Pleacăăăăă!!

Fetița iese în fugă. Închide ușa. Băieții se uită din nou la ecran. Andrés intră în alt nivel de joc, unde moare subit. Le dă joystickul copiilor.

Pleci? PEDRO

Da. ANDRÉS

Cum e geaca ta? MATIAS

Gri. ANDRÉS

Am pus câteva acolo. MATIAS

Matías se oprește din joc și aduce o geacă din cealaltă parte a camerei. Andrés își ia geaca. Copiii apucă fiecare câte o comandă.

Baftă. MATIAS (CONT'D)

Baftă. ANDRÉS

Andrés iese din încăpere.

8. INT. CORIDOARE ȘI HOL - CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés traversează coridoare. Ajunge apoi într-o sufragerie și ascultă muzică de chitară. Se oprește și observă.

Vedem un grup de oameni, unii așezați pe jos, pe covor, alții în picioare, în jurul unor muzicieni care cântă o melodie. Unul cântă la chitară, altul la bas, altul la xilofon.

Andrés se sprijină de perete și ascultă cântecul.

Timp de 5 minute auzim un cântec melancolic.

În jurul lui, mai sunt și alții care ascultă atenți. Toți cei prezenți par vrăjiți de melodie.

Beatriz e printre ei.

Andrés o privește. Trupul ei. Chipul său. Gura. Brațele. Mâinile. E o lungă contemplare.

La un moment dat, Beatriz îl privește. El se uită în altă parte și se concentrează pe chitară.

Apoi o privește din nou pe Beatriz.

După câteva momente, Andrés se ridică și iese.

9. INT. CULOARE ȘI ÎNCĂPERI CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge pe un culoar. Apoi în alte locuri din casă.

Deodată, îi apare în față o fată, CAROLINA (19), care vorbește la mobil.

CAROLINA

Andrés?...

(la mobil)

Fată, te sun eu mai încolo.

(către Andrés)

Andrés?

(la mobil)

Hai că te sun eu mai încolo.

(către Andrés)

Andrés!!

ANDRÉS

Ahh, da... bună.

CAROLINA

Nu-ți mai aduci aminte de mine...

ANDRÉS

Nu... îmi pare rău.

CAROLINA

Imaginează-ți că sunt așa de înaltă...

(îi arată cu mâna)

Alergând peste tot pe aici..... nu știu...

Andrés o privește, în timp ce încearcă să își aducă aminte.

CAROLINA (CONT'D)

Caro.

ANDRÉS

Wow, Caro, ce mare te-ai făcut!

CAROLINA

Da.

Se îmbrățișează.

ANDRÉS

Ai cresc... Te-ai făcut... mare.

CAROLINA

Ah, nu... Hai pe terasă și lasă-mă să ți-o prezint pe...

ANDRÉS

Trebuie să plec, Caro.

CAROLINA

Nu, nu... Mai stai puțin. Hai, vino.

Îl apucă de mână, ies printr-o ușă mare și ajung pe o terasă, la etaj.

10. EXT. TERASA, ETAJUL DOI. PETRECERE. NOAPTE.

Vedem două adolescente, DANI și MACA în fața unui șemineu în care jarul arde mocnit.

CAROLINA

Ea e Dani.

*I-o arată cu mâna, în timp ce Dani încearcă să atingă ceva ce, după cum bănuim, vede în aer.
Carolina râde de ea.*

CAROLINA (CONT'D)

OK... (pauză) Și ea e Maca, cea mai mică dintre noi...

Maca îi zâmbește.

ANDRÉS

Nu te-aș fi recunoscut niciodată. Te-ai făcut...

CAROLINA
(sexy)

Mare...

Tăcere. Andrés nu știe ce să spună. Carolina îi zâmbește.

CAROLINA (CONT'D)

(către celelalte)

Fetelor, Andrés era de departe cel mai atrăgător dintre prietenii fratelui meu și eu eram o răsfățată...

(către Andrés)

Mai țin minte și acum când tu și Francisco m-ați dus la film.

(către celelalte)

Toate colegele mele de clasă erau la McDonald's, au înnebunit când m-au văzut cu ei.

Zâmbesc. Andrés o sprijină pe Carolina, care e puțin băută și nu se ține bine pe picioare.

CAROLINA (CONT'D)

Mi-a plăcut întotdeauna de tine. Mereu spuneam că frati-miu era ca River Phoenix și tu erai ca celălalt...

(Pauză)

Francisco arăta atât de bine.

MACA

(beată, vorbind ca pentru sine)

Joaquín Fénix.

CAROLINA

De ce în anii '90 mureați cu toții în accidente de mașină?

MACA

(beată, vorbind ca pentru sine)

Keanu Reeves.

DANI

Cine ce făcea?

ANDRÉS
(către Carolina)

Ce-a luat?

CAROLINA

Ciuperci.

MACA
(dusă)

Ok, dar... River Phoenix?

ANDRÉS

Spune-i să bea apă.

CAROLINA

Dani? Da...

(O apucă de mână, se enervează puțin pentru că nu reușește să o prindă)

Daniela!

Carolina se întoarce către Andrés. Acum e cu spatele la prietena ei drogată. A uitat deja de sfatul lui Andrés.

CAROLINA (CONT'D)

Ce bine că ai venit. Hei, Andrés, de ce să nu profităm că ești aici și că eu am crescut ca să bem ceva...

Zâmbesc.

ANDRÉS

Eu tocmai plecam, pe bune.

CAROLINA

Plecai? Poți să ne faci un serviciu?

ANDRÉS

Ce?

CAROLINA

Mătușa nu vrea să o lase pe Maca să doarmă cu noi la o prietenă, dar dacă ne vede ieșind cu tine atunci o s-o lase, tu ne duci, ne lași aproape de... la... în centru...

ANDRÉS

Și ce-o să faceți în centru?

CAROLINA

Mergem la o petrecere, o să fie tare. Prietena lui Dani pune muzică... Dar maică-sa nu știe nici asta, așa că te rog, nu trebuie să-i spui nimic.

ANDRÉS

Caro, poate că o să ți se pară un sfat de moș, dar nu cred că e o idee prea bună sa plecați acum, în starea asta...

CAROLINA

Ce pisălog... dar te iert.

MACA

Și eu te iert.

ANDRÉS

Ce ciuperci a luat?

CAROLINA

Nu știu... Le-am adus din Peru, când am fost în vacanță. Știi... Mi-am văzut viețile anterioare. Eram o prințesă incașă. Mi-au smuls inima din piept pentru că mă îndrăgostisem de un cuceritor spaniol. Și ne-au urmărit... Pe el l-au omorât în fața mea. I-au scos limba și l-au lăsat acolo, să-l mănânce condorii. Pe mine m-au violat de nenumărate ori, după care mi-au smuls inima din piept. Mi-am văzut inima. Am văzut-o, pe bune.

Andrés nu știe ce să răspundă.

CAROLINA (CONT'D)

Probabil că din cauza asta am multiple orgasme. Ca să mai compensez... violul. În fine...

(Pauză)

Pablo mi-a arătat revista pentru care lucrezi! Povesteai acolo despre o plajă cu surferi și cu un templu... Fotografiile erau incredibile. Nu mă duci și pe mine? Haaai, du-mă... Scoate-mă din țara asta de rahat... Promit că o să fiu cuminte. Închipuie-ți cum ar fi: ziua te-aș însoți în toate locurile alea incredibile, ți-aș căra aparatul sau rucsacul. Și noaptea mult sex. Pot să fiu bună și la pat.

ANDRÉS

Nu mă îndoiesc... Acum chiar că trebuie să plec, pe bune. Mă bucur mult că te-am văzut. Te-ai făcut mare. *(către toate fetele)* Aveți grijă de voi.

Carolina îl ține să nu plece.

CAROLINA

Stai, stai... Dă-mi să-ți văd pașaportul sau permisul sau orice...

Andrés o privește.

CAROLINA (CONT'D)

Lasă-mă să-ți văd fața de călător... Îmi place să văd fotografiile oficiale...

Andrés îi arată pașaportul. Carolina îl ia.

CAROLINA (CONT'D)

Ce bine arăți.

Carolina se face că i-l dă, însă îl trage repede înapoi.

CAROLINA (CONT'D)

Hai la tine acasă.

ANDRÉS

Stau la hotel.

CAROLINA

Și mai bine! Minibar. *Room service*. Hai, Andrés, că aici s-a nasolit și s-a făcut aproape 2.

ANDRÉS

La Londra barurile se închid la două, iar în America la vârsta ta nici n-ai avea voie să bei.

CAROLINA

Și ce dacă... Suntem în Santiago, am 19 ani și putem să facem ce vrem...

(Șușotind)

În plus, Dani și Maca pot să rămână aici...

Andrés o privește puțin nedumerit.

CAROLINA (CONT'D)

(în șoaptă, pe un ton complice)

Andrés, crezi ca n-am mai făcut-o cu tipi de vârsta ta?

ANDRÉS

Ești sora mai mică a...

CAROLINA

Da, sunt surioara prietenului... Și nu e asta o fantezie?

Andrés zâmbește și dă din cap, în semn negativ. Maca îi ia pașaportul Carolinei.

ANDRÉS

Fetelor, acum serios, chiar trebuie să plec.

MACA

Nu te lăsăm să pleci. Trebuie să îți dăm o poruncă.

CAROLINA

Da, o poruncă pentru pașaport.

ANDRÉS

(refuzând)

Nuu...

CAROLINA

Un banc pornografic.

MACA

Nu. Mai bine o întâmplare. Ceva ciudat, ce ți s-a întâmplat.

CAROLINA

Da, da, o întâmplare. O întâmplare, și îți dăm înapoi pașaportul.

ANDRÉS

Ce întâmplare?

CAROLINA

Una bună. Sexuală... Într-un loc exotic.

Andrés se gândește.

ANDRÉS

Nu știu, fetelor...

CAROLINA

Hai, spune...

ANDRÉS

Ok, Ok... Nu e sexuală și nu e într-un loc exotic... Uite... odată, la Londra, am pierdut avionul. Tocmai începusem să lucrez pentru revistă, mergeam să fac un reportaj pentru ei, eram în criză de timp și am pierdut legătura. Așa că aveam de așteptat 8 ore.... Am lăsat valiza la bagaje și am luat un autobuz să mă duc în oraș. În autobuz era o doamnă, puțin mai în vârstă decât mine... Am intrat în vorbă, i-am povestit ce mi se întâmplase, se pare că i-a plăcut de mine și m-a invitat acasă la niște prieteni de-ai ei.

Fetele îl privesc.

ANDRÉS (CONT'D)

Singurul lucru pe care mi l-a cerut, dacă mă hotăram să merg cu ea, era să nu fac fotografii. Pozele erau interzise. Am ajuns într-un cartier rezidențial foarte cochet și am urcat vreo cinci etaje, într-o clădire destul de înaltă, pentru Londra. Înăuntru era multă lume, cam ca aici... copii, adulți, oameni mai în vârstă... mâncau, stăteau de vorbă... Atmosfera era foarte familiară.... pe la unșpe jumate copiii au început să dispară și a început să vină mai multă lume. La un moment dat a trebuit să merg la toaletă, m-am gândit să merg înainte de a mă întoarce la aeroport. Aștept în fața ușii... Bat la ușă... o dată... de două ori... Apoi se deschide și văd că dinăuntru iese David Bowie. Își cere scuze pentru că a stat așa de mult.

MACA

Cine?

ANDRÉS

Bowie... Nici nu mă dumiresc bine, că dispare în mulțime. Intru la toaletă. Și văd că nu trăsese apa...Mă uit în wc și văd că unul dintre lucrurile cele mai intime ale lui David Bowie plutește acolo. Atunci îmi dau seama că amândoi suntem, în fond, la fel... Și trag apa...Cam asta e... povestea cu Bowie... și cu mine...

Carolina zâmbește.

MACA

Cine e David Bowie?

CAROLINA

Dă-i-l.

Maca îi întinde pașaportul. Andrés îl pune bine.

DANI

Erai tu.

ANDRÉS

Cum?

DANI

Tu erai în mașină cu Francisco când a murit.

Tăcere. Carolina îl privește.

CAROLINA

Fată...

(Pauză)

Taci.

DANI

Erau beți și au făcut accident pe strada Kennedy. Așa am auzit.

ANDRÉS

Da... Așa a fost.

Tăcere.

Andrés se ridică.

ANDRÉS (CONT'D)

În fine, fetelor.

Andrés își ia rămas-bun de la fete și pleacă.

Carolina îl prinde din urmă.

CAROLINA

(glumind)

O să vii după mine să mă cauți când o să am 23 de ani? (pauză) 23 e în regulă?

Andrés o privește.

ANDRÉS

(în glumă)

23 e în regulă.

Andrés intră în casă și deschide o ușă.

**11. INT. CAMERĂ CU
ACVARIU CASĂ-PETRECERE.
NOAPTE.**

Andrés intră în cameră. În centru vedem un acvariu mare. Pășește încet, gânditor, în timp ce privește peștii din acvariu.

Deodată se deschide ușa de la baie.

Andrés își îndreaptă privirea și o vede pe Beatriz ieșind din baie.

Beatriz se apropie. Rămân amândoi în dreptul acvariului.

ANDRÉS

Data trecută... Mi-a zis cineva că ești pe... Internet.... Te-am căutat și am dat peste fotografii de-ale tale.

BEATRIZ

Da?

ANDRÉS

Paginile alea de Internet unde se presupune că toată lumea e prietenă cu tine. Nu ți se par puțin cam invazive?

BEATRIZ

Ba da.

ANDRÉS

Dar tot le folosim. Cu pozele și secretele noastre.

BEATRIZ

Așa e.

ANDRÉS

Expuse.

BEATRIZ

Într-adevăr.

Zâmbesc amândoi.

BEATRIZ (CONT'D)

Și ce-ai văzut?

ANDRÉS

Păi... nu știu, pozele tale. Cine sunt prietenii tăi...

BEATRIZ

Da... am pus niște poze mai vechi...

ANDRÉS

Da, am văzut. Una.

BEATRIZ

Mda, acum totul se poate digitaliza.

ANDRÉS

Pe de altă parte, mă gândesc uneori cui îi pasă. Vreau să spun că sunt unii care își fac griji că apar poze în care vomită, sau un filmuleț porno cu un fost iubit, întrebarea e... cui îi pasă de viețile celorlalți.

BEATRIZ

Multora le pasă.

ANDRÉS

Nu. Serios. Cui îi pasă dacă sunt beat într-o parcare și poza aia apare pe internet?

BEATRIZ

Oamenilor care țin la tine.

Tăcere prelungă.

ANDRÉS

Am văzut una în care dansezi. O fotografie mai recentă.

BEATRIZ

A, da, petrecerea de burlăcițe a verișoarei mele.

ANDRÉS

Știi la ce m-am gândit? Cât am fost împreună... n-am dansat niciodată.

BEATRIZ

Da, așa e, n-am dansat niciodată. Dar nu e așa de ciudat. Preferam să mergem la film, nu-i așa?

ANDRÉS

Da, într-adevăr.

BEATRIZ

E ciudat. Însă, dacă stai să te gândești, n-am făcut multe lucruri. Să călătorim. Nu am călătorit niciodată împreună. Vreau să spun să călătorim cu adevărat. Să cunoști locuri noi. Cum fac multe cupluri...

ANDRÉS

Perechi în aeroporturi, în trenuri, așteptând legături, citind sau folosind aceleași căști.

BEATRIZ

Nu... N-am făcut asta niciodată.

Tăcere.

BEATRIZ (CONT'D)

Știi că și părinții mei au vândut casa?

ANDRÉS

Casa...

BEATRIZ

Casa! Plaja. Tunquén.

ANDRÉS

Nu...

BEATRIZ

Ba da... O să se construiască acolo un complex hotelier enorm, elegant și hidos.

ANDRÉS

Pe locul unde a fost casa?

BEATRIZ

Exact acolo.

Tăcere.

ANDRÉS

Un băiat traversează o plajă și ajunge la un golf... vede o fată făcând plajă goală... Totul este perfect, încât se întreabă dacă ceea ce vede este real...

Andrés cade pe gânduri.

ANDRÉS (CONT'D)

E trezit brusc la realitate de un câine care latră. Câinele ține în gură un băț mare, care îi atârână și pe care îl tot scutură...

Beatriz îl privește.

ANDRÉS (CONT'D)

Fata se ridică și se acoperă cu un prosop, în timp ce strigă la câine: Baltazar! Încetează!

Beatriz zâmbește.

ANDRÉS (CONT'D)

Deodată, câinele se liniștește... dă din coadă, se apropie de băiat, cu bățul în bot, ca să i-l arunce departe.

Tăcere.

BEATRIZ

Pare un bun început.

ANDRÉS

Da, cel mai bun.

Se privesc în tăcere. Beatriz zâmbește.

BEATRIZ

Da, Baltazar nu se oprea din lătrat.

O lungă tăcere.

ANDRÉS

Ar trebui să mergi într-o zi la hotelul hidos să le ceri ceva în schimb. Un week-end într-un apartament de lux. Sau, mai bine, bani. Bani pentru că ți-au distrus cele mai frumoase amintiri.

BEATRIZ

O compensație.

ANDRÉS

Exact. O compensație în registru temporal.

BEATRIZ

Dar cine a zis că sunt cele mai frumoase amintiri ale mele?

ANDRÉS

Ok. N-a zis nimeni asta.

Tăcere.

BEATRIZ

(privindu-l)

Sunt cele mai frumoase amintiri ale mele.

Tăcere. Amândoi privesc acvariul.

Andrés atinge cu degetele sticla, atrăgând peștii.

Beatriz îl privește pe Andrés.

BEATRIZ (CONT'D)

(privind peștii din acvariu)

Aduc ghinion.

ANDRÉS

Partea bună e că nu-și dau seama. Sau poate unii își dau, uită-te la ăla, ce față are...

BEATRIZ

Nu. Aduce ghinion să ții acvarii în casă. Sau cactuși.

ANDRÉS

Tu nu crezi chestia asta, nu-i așa?

BEATRIZ

Ba da.

ANDRÉS

Asociezi un obiect cu destinul tău? Asta e gândire magică. Ce s-a ales de gândirea ta matematică? Scepticismul tău în fața necunoscutului, în fața iubirii, a vieții extraterestre...

BEATRIZ

N-am fost niciodată sceptică în iubire. Am fost practică. E o mare diferență între cele două vizuini.

ANDRÉS

Ca între două continente...

BEATRIZ

Exact. Diferență de continente...

Tăcere prelungă.

BEATRIZ (CONT'D)

Mă duc jos, cred că or să înceapă să cânte.

Beatriz iese.

Apoi, Andrés intră la toaletă.

12. INT. BAIE BĂIAT CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés intră în baia de unde, puțin mai devreme, ieșise Beatriz. Se așează. Suspină. Rămâne pe gânduri. Se ridică după un timp.

Stă în fața oglinzii, ridică privirea, privește săpunul și vede că e ud, folosit recent de Beatriz. După o clipă, îl ia și se spală pe mâini. Iese.

13. INT. HOL CASĂ – PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge pe un hol.

14. INT. SCARA BUCATARIE CASA-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés coboară o scară și intră în bucătărie.

15. INT. BUCATARIE CASA-PETRECERE. NOAPTE.

Lângă chiuvetă este GUILLE, menajera care lucrează de o viață în casă. Spală paharele murdare. Andrés o privește cu tandrețe.

ANDRÉS

Guille.

Guille se întoarce către el.

GUILLE

Spune.

ANDRÉS

Eu plec...

*Ea lasă ce făcea, se șterge pe mâini și se îndreaptă către Andrés.
Se îmbrățișează.*

GUILLE

Mi-a părut așa de bine să te revăd.

ANDRÉS

Și mie la fel.

Tăcere. Guille îl privește.

GUILLE

Dacă ai locui aici, nu m-aș lăsa până n-ai mai pune pe tine câteva kilograme. Ești tare slab.
Așa nu o să te iubească nimeni.

ANDRÉS
(zâmbeste)

Guille... Asta era...! Acum mi-a picat fisa.

GUILLE

Să știi că vorbesc serios.... Dumnezeu știe ce porcării mănânci pe acolo...
(Pauză)

Ți-am zis ca sunt bunică? Tamarita mea a făcut cinci.

ANDRÉS

Serios?... Ce bine!

Tăcere.

GUILLE

Și tu, Andresito... Te-ai obișnuit să trăiești așa departe?

ANDRÉS

Berlin e un oraș foarte frumos, Guille.

GUILLE

Mai frumos ca Santiago?

ANDRÉS

E diferit. Ai impresia că nu ajungi niciodată să-l cunoști pe tot. Uneori, sâmbăta, de exemplu, merg să văd un cartier nou, dar întotdeauna am sentimentul că ratez ceva important, că nu am văzut aproape nimic.

GUILLE

Și unde locuiești?

ANDRÉS

Într-un apartament. L-am închiriat, dar am vorbit cu proprietarul și, dacă totul merge bine, o să încerc să-l cumpăr. De altfel, deja am toate actele și banca mi-a aprobat creditul.

Tăcere.

GUILLE

Și unde mânânci la prânz?

ANDRÉS

În cartier e un restaurant indian, m-am împrietenit cu patronul. Uneori mă duc, mă așez pe scaun, mânânc, citesc și scriu, petrec câteva ore...

GUILLE

Mănânci singur?

ANDRÉS

Da. Dar multă lume mănâncă singură.

Tăcere.

ANDRÉS (CONT'D)

Nu sunt singur mereu, nu-ți fă griji.

Andrés o privește îndelung.

ANDRÉS (CONT'D)

Îmi amintesc de pâinea ta cu avocado. Acolo, când vreau să îmi aduc aminte de ceva foarte frumos, de ceva al meu, îmi amintesc de pâinea ta cu avocado.

GUILLE

Și de ouăle fierte, moi?

ANDRÉS

Și de cerealele cu lapte condensat...

Rămân amândoi pe gânduri, în tăcere.

Se aud niște voci care intră.

VOCE 1 (O.S.)

Guille, ai chibrituri?

VOCE 2 (O.S.)

Stai așa, că am eu...Hai.

Vocile ies. Tăcere îndelungată.

GUILLE

Erați cu toții ca și copiii mei... Dar Francisco era ca lumina ochilor... (pauză) Și tu la fel...

Andrés o privește.

GUILLE (CONT'D)

Parcă vă văd cum stăteți amândoi la masa asta, cum luați prânzul după școală...

Tăcere.

GUILLE (CONT'D)

În noaptea aia, când mi-au dat vestea, am crezut că v-am pierdut pe amândoi...

Tăcere prelungă. Andrés se așează pe un scaun, la masă, în bucătărie.

GUILLE (CONT'D)

Câteodată, când sunt singură și bag aspiratorul sau fac curat... am senzația că îl simt prin casă, dar nu ca o amintire... nu... îl simt cu adevărat.... aud zgomotul pe care îl face când dă drumul la castefon... e ca și cum nu ar vrea să plece, ca și când ar aștepta ceva...

O bună bucată de vreme tac amândoi.

Andrés este nemișcat, vădit emoționat.

În acel moment auzim cum toți îi cântă „Mulți Ani trăiască!” lui Pablo, într-un cor de țipete și de râsete. Andrés o privește pe Guille. Îl observă și ea, nemișcată. Ascultăm TOT cântecul, în timp ce Andrés și Guille continuă să se privească în tăcere. Când se termină cântecul,

auzim aplauze și, deodată, o mulțime intră în bucătărie. Aduc tortul, ale cărui lumânări sunt stinse, iar spațiul se umple de mișcare.

VOCE 1

Guille, furculițe. Avem nevoie de farfurii.

VOCE 2

Guille, scoate băutura.

VOCE 3

Guille, trebuie făcut loc pe masa mare.

Guille îl privește pentru ultima oară pe Andrés, parcă cerându-și iertare și dispare în vârtejul de oameni și forfota din bucătărie. Nimeni nu pare să-l observe pe Andrés, care iese peste câteva clipe.

16. INT. CULOARE ȘI SCĂRI CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge prin casă, ca și cum ar ști exact încotro se îndreaptă. Traversează un culoar, urcă niște trepte, ajunge într-o cameră. Vedem oameni care trec, urcă și coboară. Se oprește în fața unei uși și intră.

17. INT. CAMERA LUI FRANCISCO CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés intră în dormitorul unui băiat de vreo douăzeci de ani. Este o cameră care a înghețat în timp. Postere, o combină, fotografii, un tricou de fotbal, filme pe casete. Andrés scrutează locul cu privirea. Pe un dulăpior, mașini în miniatură și poza unor băieți. Unul dintre ei este Andrés, mult mai tânăr, celălalt este Francisco. Apoi privește combina muzicală.

JORGE (O.S.)

Mă gândeam să duc casetofonul în camera mea. Să-l folosesc. Dar m-am gândit că e mai bine sa rămână aici, cu restul lucrurilor lui...

Andrés îl privește.

JORGE (CONT'D)

Câteodată vin aici și ascult muzică.

Jorge pune muzică.

Amândoi ascultă muzică.

JORGE (CONT'D)

Știi că o să trăiești mai mult decât noi? Oamenii care călătoresc mult cu avionul... ceasul lor celular este modificat. Întrucât schimbă tot timpul fusul orar, celulele nu se obișnuiesc și, la un moment dat, se hotărăsc să deconecteze ceasul intern... Nu îmbătrânești.

ANDRÉS

Nu știu, Jorge, dacă sunt de acord cu asta. Mă simt obosit.

JORGE

O să trăiești mai mult decât noi toți, crede-mă.

Andrés se așează pe un scaun și Jorge pe pat, în fața lui.

JORGE (CONT'D)

Zilele trecute, când aranjam niște lucruri, am dat peste niște fotocopii mai vechi ale unor povești de-ale tale. Chestii pe care i le scriai fratelui meu ca să aibă succes la fete.

Jorge râde, trist.

ANDRÉS

Le mai ai, copiile alea?

JORGE

Sunt pe undeva pe aici, trebuie să le caut. Erau bune. Ciudate, dar bune.

ANDRÉS

(aducându-și aminte)

Nu știu dacă eram chiar așa de bun la chestia asta.

JORGE

Și eu scriu. În fiecare zi, sâmbăta, duminica, luna, la orice oră, scriu.

ANDRÉS

Despre ce?

JORGE

Science fiction. Chestii despre IUM.

ANDRÉS

IUM?

JORGE

Interpretarea universurilor multiple... Ai auzit vreodată de Hugh Everett?

ANDRÉS

Sincer să fiu, nu.

JORGE

Oamenii își închipuie realitatea ca pe un singur drum unic ce merge dinspre trecut către viitor. Everett spune că există o infinitate de drumuri identice, paralele. De fiecare dată când faci ceva oricât de lipsit de importanță, apare un nou drum... Un nou univers...

Dintr-un motiv sau altul, Andrés începe să asculte cu atenție.

JORGE (CONT'D)

Universul se împarte în atâtea părți câte posibilități există în viitor. Și suntem în același timp în toate acele realități alternative posibile. Numărul de scenarii alternative este infinit.

Tăcere.

JORGE (CONT'D)

Despre asta scriu. Universuri multiple. IUM.

Andrés aprobă, dar acum e cu mintea în altă parte.

JORGE (CONT'D)

Sunt douăsprezece povestiri. „Marea” este prima. „Visul dinozaurilor”, „Angela”, care e despre prima mea dragoste... „Ultima ploaie”, ... „Breșa”, despre un fizician care descoperă că realitatea este o pânză care se poate rupe... Hai, că te plictisesc.

ANDRÉS

Nu, deloc.

JORGE

Poți să mă ajuți?

ANDRÉS

Cum?

JORGE

Dacă îți trimit ce am scris, ai putea să te uiți peste povestiri?

ANDRÉS

Bineînțeles.

JORGE

Notează-mi pe ceva adresa ta de mail.

ANDRÉS

Desigur.

Andrés scrie adresa de mail pe o hârtie. I-o întinde lui Jorge.

JORGE

Ăsta e un *i*?

ANDRÉS

Un *haș*.

JORGE

O să ți le trimit.

ANDRÉS

Așa să faci.

Jorge cade pe gânduri.

Tăcere îndelungată.

Andrés observă o fotografie de-a lui, cu Francisco și Beatriz, pe plajă.

O privește îndelung.

ANDRÉS (CONT'D)

E un vis...

Jorge îl privește.

ANDRÉS (CONT'D)

Un vis care se tot repetă... E vară, Francisco și cu mine suntem pe plaja aia. Tunquén, dar ar putea fi oricare altă plajă. Flutură steagul roșu, dar ne e al naibii de cald, așa că ni se rupe, el zice ca suntem nemuritori și că să înotăm până la un vapor acostat în golf sau până la geamandură. Intrăm în apă, însă el e mai rapid și deja are avantaj, ca întotdeauna, înota ca un pește bulangiul... Până la urmă îl ajung din urmă, înotăm umăr la umăr. Mai avem, nu știu, o sută sau o sută cincizeci de metri... Înot din răsputeri.

Tace. Continuă apoi, ca și cum ar face un mare efort.

ANDRÉS (CONT'D)

La un moment dat mă opresc. Acolo... Plutesc... În mijlocul mării... Mă uit înapoi și nu văd pe nimeni. Doar marea. Marea întunecată și amenințătoare... (pauză) Încerc să îl caut sub apă... Trag aer în piept și mă scufund... (pauză) Nu văd nimic... Doar pești... Sute de pești care trec pe lângă mine, ca și când nici n-aș exista...

Andrés mai are puțin și plânge.

ANDRÉS (CONT'D)

Și Francisco nu e de găsit... nu e pe nicăieri.

Andrés și Jorge tac o vreme. Andrés îl privește.

ANDRÉS (CONT'D)

Fratele tău și cu mine aveam un pact. Ne spuneam totul, mereu. Nu era un pact scris, însă îl respectam. Ore în șir stăteam de vorbă, aici, în camera asta. Veneam mereu în camera asta cu o problemă și discutam până când îi dădeam de cap. Nu m-am gândit niciodată cât de dor o să îmi fie de asta. Să vorbesc cu cineva, să avem puncte de vedere diferite. În avion, de fiecare dată, mă gândesc mult. La aceleași lucruri, iar și iar. Dar nu mai e la fel.

JORGE

Spune-mi.

ANDRÉS

Mă refer la despărțirea de cineva. Trădarea supremă. Să o părăsești nu din convingere, ci plin de îndoieli. Să o părăsesc pe Beatriz... I-am zis: „Vreau să știu că nu mă despart de tine la patruzeci de ani.” „Vreau să luăm o pauză, trei luni”. „Vreau să călătoresc”. „Am nevoie să știu că relația asta e ceva serios”. Ne cunoșteam de o viață, n-ar fi fost normal dacă n-am fi încercat să mergem o vreme pe drumuri diferite. (*pauză*) Nu ne era foarte bine împreună, așa că mi s-a părut corect. Ne-am dat trei luni. La întoarcerea mea, aveam în plan să ne vedem la o cafea, am stabilit până și ora, locul, tot. I-aș fi spus: „Știi, a fost o greșală, vreau să fiu cu tine”.

Andrés și Jorge se privesc emoționați.

ANDRÉS (CONT'D)

Așa că am plecat să străbat Europa. După o săptămână știam că era o greșală, că voiam să fiu cu ea.

Tăcere. Jorge asculta nemișcat.

ANDRÉS (CONT'D)

Dar după trei luni s-a întâmplat ceva. Îmi vine greu să mă întorc. Pierd trenuri, pierd avioane. Lucruri ciudate. Furtună de zăpadă. Atunci mă gândesc că poate e un semn, mă gândesc la cât de greu îmi este să mă întorc. *(pauză)* Cu o zi înainte de întâlnirea noastră sunt blocat într-un aeroport. Am de așteptat 12 ore și sunt nedormit de o zi. M-am gândit de o mie de ori la ce o să-i spun când o s-o văd. Cu ea nu puteai avea îndoieli. N-ar fi fost drept să te îndoiești. Deodată suntem anunțați să ne imbarcăm. Mă așez la coadă să mă urc în avion și, pe măsură ce mă apropii de ușă, mi se face frică. Foarte frică... și nu vreau să iau o hotărâre în clipa aia. *(pauză)* Așa că mă dau la o parte, ies din rând... *(pauză)* Și nu mă urc în avion.

Andrés respiră adânc.

ANDRÉS (CONT'D)

Nu știu dacă ea a ajuns la cafenea.... *(pauză)* Nu știu...

Tăcere.

ANDRÉS (CONT'D)

În fine...

Andrés vorbește rar, ca și cum și-ar căuta cele mai bune cuvinte care să exprime ce simte.

ANDRÉS (CONT'D)

Și am schimbat universul...

Andrés respiră adânc și apoi se ridică. Tăcere.

JORGE

Știi ce-ar fi spus Francisco.

Andrés zâmbește.

ANDRÉS

Da... (pauză) Da, știu ce-ar fi spus.

Se privesc. Își iau rămas-bun.

Andrés se ridică și iese.

18a. INT. HOL CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés merge printr-un hol și intră în camera cu acvariul.

18b. INT. CAMERĂ ACVARIU CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés înaintează, în timp ce privește acvariul cu pești. Se oprește. Rămâne pe gânduri o clipă. Apoi ceva se declanșează și iese.

19. INT. TOATĂ CASA-PETRECERE. NOAPTE.

Într-un plan secvență, Andrés o caută pe Beatriz. Iese din cameră, se duce pe terasă, intră din nou. Înaintează, deschide o ușă, aruncă o privire, iese și merge pe alt coridor. Camera îl urmărește. Nu o vede, nu o găsește. Se oprește, respiră adânc. Coboară pe scări, traversează livingul unde petrecerea e în toi și iese în curte. Traversează gazonul ud, până ajunge la piscină. Acolo e Beatriz, singură. Fumează.

20. EXT. PISCINĂ CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Andrés se apropie. Se oprește lângă ea.

BEATRIZ

N-ai mai plecat... Vor să-l arunce pe Pablo în piscină. În fiecare an fac la fel. Nu se schimbă.

Tac amândoi.

BEATRIZ (CONT'D)

Sau poate că da, numai că nu-mi dau seama...

Andrés o privește.

BEATRIZ (CONT'D)

Am citit într-o revistă: „orbire cognitivă”. Sau ceva de genul asta. Este ca o măsură de protecție... Micile schimbări devin invizibile, de aceea părinții nu-și dau niciodată seama cum copiii lor cresc pe zi ce trece. Este o măsură de protecție împotriva uitării.

(pauză) Mi se întâmplă același lucru cu fetițele. În fiecare week-end bunicii îmi spun că au mai crescut. Eu nu-mi dau seama. Presupun că acum, când or să se întoarcă acasă, o să observ.

ANDRÉS

Cum le cheamă?

BEATRIZ

Juana și Martina.

Beatriz ia telefonul mobil, îl aprinde și îi arată ecranul lui Andrés. Nu vedem ce îi arată, însă intuim că este fotografia fiicelor sale.

ANDRÉS

Seamănă cu tine.

BEATRIZ

Știai că gemenii sunt conectați? Nu numai la nivel mental ci, și asta pare o nebunie, chiar pot să-și transmită accidentări. Dacă a căzut una, celeilalte i se înroșește piciorul în același loc. Trebuie să fie ceva chimic, ca la insecte...

Beatriz pare că vorbește pentru sine.

BEATRIZ (CONT'D)

Maternitatea...

ANDRÉS

Unde sunt?

BEATRIZ

În sud, cu tatăl lor. E prima oară când sunt singuri, numai ei trei. În prima săptămână îi sunam din oră în oră.

ANDRÉS

E ciudat... Nu te-am văzut niciodată însărcinată, nu mi te imaginez... Nu mi te imaginez mamă. Pentru mine ai rămas la fel.

BEATRIZ

Orbire cognitivă.

ANDRÉS

Exact.

*Zâmbesc amândoi.
O îndelungată tăcere.*

BEATRIZ

Anul trecut, n-am vrut să te deranjez. De aceea nu m-am apropiat să te... însoțesc. Am fost doar la slujbă. Nu știu, am crezut mereu că înmormântările sunt rituale mai intime.

ANDRÉS

Am auzit că ai fost...

BEATRIZ

Ea... Ne înțelegeam foarte bine. Întotdeauna. Știi bine.

Tăcere.

BEATRIZ (CONT'D)

Într-o zi...Mama ta era deja bolnavă, dar m-a chemat la ea ca să stăm de vorbă. Am vorbit despre viață, despre cum s-au întâmplat toate, și m-a întrebat dacă sunt fericită. Dacă am o căsnicie fericită.

ANDRÉS

Și ce i-ai răspuns?

Tăcere.

BEATRIZ

Că da, sunt bine.

O îndelungă tăcere.

BEATRIZ (CONT'D)

(schimbând subiectul)

Mai deunăzi, adică acum 4 ani, fratele meu... Tu știai că Diego locuiește la Bologna? În fine, a luat un avion și într-o revistă a dat peste un articol scris de tine. Mai să nu te recunoască după fotografie sau, cel puțin, nu te-am mai recunoscut eu.

ANDRÉS

Ți-a adus revista?

BEATRIZ

Nu, am fost eu la el...

ANDRÉS

Ai fost în Europa?

BEATRIZ

Da.

ANDRÉS

Pe unde?

BEATRIZ

Madrid, după aia am fost câteva zile la Paris și la Berlin. Apoi m-am întâlnit cu Diego la Bruxelles și am fost împreună la...

ANDRÉS

Ai fost la Berlin și nu m-ai sunat?

BEATRIZ

Nu știu, nu aveam numărul tău... M-am gândit că ești plecat.

Tac.

ANDRÉS

V-ați distrat? Unde ați stat?

BEATRIZ

Am fost singură.

El o privește îndelung.

BEATRIZ (CONT'D)

Mama s-a oferit să rămână cu fetițele... Și cum și Diego era singur...

ANDRÉS

Să înțeleg că ai fost singură la Berlin.

Tăcere îndelungă.

BEATRIZ

Și tu... Cu ce te ocupi? Locuiești cu cineva?

ANDRÉS

Am locuit o vreme cu o italiancă, și ea era ziaristă, dar... până la urmă n-a mers.

BEATRIZ

Ahh.

ANDRÉS

Se întâmplă mereu același lucru.... relațiile de cuplu în care amândoi sunt atât de disperați să facă ca totul să meargă perfect, amândoi atât de dornici ca să facă ce e bine, ce e corect...

Tac amândoi.

ANDRÉS (CONT'D)

Vreau să spun că este atât de greu să găsești în sfârșit pe cineva, persoana pe care ai iubit-o dintotdeauna, dacă cineva o întâlnește are nevoie într-un fel... Să faci totul pe dos și să sabotezi relația. M-am gândit mult la asta... De ce sabotăm ce avem, de ce facem în așa fel încât distrugem ceea ce ar trebui să fie bine?... De exemplu, vezi un film foarte bun, e așa de bun că intri în panică și nu vrei să se termine și, gata, deja te gândești la sfârșit. Zici că o să-l cumperi pe DVD, că o să îl vezi în tihnă, că o să îl mai arăți nu știu cui... dar NICIODATĂ nu-l vezi în tihnă, pentru că momentul de fericire e acolo, în cinematograful.

Tăcere.

ANDRÉS (CONT'D)

Poate că era vârsta, dar singura persoană cu care puteam să fiu și să simt senzația aia de veșnicie, să nu mă gândesc la sfârșit, a fost, nu știu, cu tine.

*Beatriz rămâne fără răspuns. O bună bucată de vreme, tac amândoi.
Se aude zgomotul celor care petrec, în depărtare.*

BEATRIZ

(privind în altă parte)

Azi noapte am avut un apel ratat. La patru dimineața.

Andrés nu răspunde.

BEATRIZ (CONT'D)
(privindu-l)

Nu m-a mai luat somnul.

Se privesc.

ANDRÉS

Ai fi putut să răspunzi. Pot să fiu amuzant când sunt beat. Și sunt într-o parcare.

*Beatriz îl privește.
Tăcere îndelungată.
Se privesc.
Beatriz pune capăt momentului de intimitate.*

BEATRIZ

În fine. Mi-a făcut plăcere să te revăd.

*Tăcere.
Andrés o privește.*

ANDRÉS

Am făcut ce trebuia, nu?

Beatriz nu răspunde.

ANDRÉS (CONT'D)

Ce vreau să spun e dacă ești fericită. Am făcut ce trebuia, nu-i așa?

O bună bucată de vreme, tac amândoi.

BEATRIZ

Trebuie să plec.

ANDRÉS

Da.

Beatriz se îndreaptă spre casă.

Andrés rămâne o clipă singur, apoi intră în casă.

21. INT. LIVING, HOL ȘI SCARĂ. CASĂ – PETRECERE. NOAPTE.

Andrés traversează camera, printre oamenii care dansează. Printre alții, îi vedem pe Pablo, Mariana și Roberto care îi fac semn să danseze cu ei. Andrés le face un semn de „la revedere” cu mâna, de departe. Înaintează și reușește să iasă din hol. Acolo o vede pe Maca, așezată pe scară, încă beată.

MACA

Bowie?

ANDRÉS

David Bowie.

Maca zâmbeste. Apoi pare să ghicească intenția lui Andrés.

MACA

A luat-o pe acolo.

Andrés urcă scările, merge pe un coridor.

Se uită după ea, o caută peste tot.

22a. INT. CULOAR CASA-PETRECERE. NOAPTE.

Din spate vine Beatriz, hotărâtă. De data aceasta, îl abordează ea.

BEATRIZ

Te-am sunat.

Andrés se întoarce către ea. Nu răspunde. Ea se apropie.

BEATRIZ (CONT'D)

Când am fost la Berlin, te-am sunat. N-am vrut să-ți las mesaj pe robot pentru că... nu știu, mi s-a părut stupid.

Andrés o privește, serios.

BEATRIZ (CONT'D)

Plecam peste două zile și, în plus, m-am gândit că... poate aș fi fost și mai confuză...

ANDRÉS

Confuză?

BEATRIZ

Nu știu dacă ți-ar fi păsat. Nu aveam de unde să știu dacă erai ocupat, nu știam dacă duceai un copil la culcare, dacă erai cu o iubită, dacă aveai viața ta.

ANDRÉS

Nu aveam.

Tăcere.

BEATRIZ

Nu știu nimic despre tine, Andrés. Nimic.

ANDRÉS

Ce vrei să știi?

BEATRIZ

Ești un străin. Despre asta e vorba. Nu mai știu cine ești acum. Și nici de ce ai venit.

Beatriz tace îndelung, îl privește și respiră adânc.

ANDRÉS

Pentru că... *(liniștit)*

Pentru că voiam să te văd.

BEATRIZ

Da... Și ce te așteptai să găsești? Oamenii își văd de viețile lor. Nu îngheață, nu așteaptă. Nu e ca și cum ai pune „pauză” la un film, să mergi să cumperi ceva de la colț, să răspunzi la telefon și după aceea să dai „play” din nou. Nu poți să apari așa, din senin, să răscolești totul, ca și cum eu ar trebui să îți cer iertare și să îți dau explicații că am continuat să îmi trăiesc viața, că am o familie, am ceva al meu. E foarte ușor să treci prin viață ca turist, să fii călător perpetuu. E greu însă să rămâi într-un loc și să înfrunți viața de zi cu zi.

ANDRÉS

De zi cu zi. Și ce vrea să însemne asta?

BEATRIZ

Conturi, lucruri care se murdăresc și care se spală, și care se murdăresc din nou. Becuri care se ard. Răni, cucuie, ședințe de bloc. Certuri la baie, dimineata. Să cumperi pastă de dinți și hârtie igienică. Încă mai folosești hârtie igienică? Cine ți-o cumpără?

ANDRÉS

Hai să plecăm de aici.

Tăcere.

ANDRÉS (CONT'D)

Hai să plecăm de aici. Vorbesc serios.

BEATRIZ

Să plecăm de aici?

ANDRÉS

Unde vrei tu. La mine la hotel, la Berlin, să ne plimbăm, în altă țară. Unde vrei tu. Numai hai să plecăm.

BEATRIZ

Ești... M-am gândit că... Egoismul, ești atât de egoist.

ANDRÉS

Sunt sincer, dacă să fii egoist înseamnă să fii sincer, atunci da, sunt egoist.

BEATRIZ

Dar înțelege că nu ai dreptul să fii egoist. Și știi de ce. Pentru că ai pierdut totul. Bucăți întregi de timp, de amănunte. Poate că înainte aș fi acceptat propunerea ta „Hai să plecăm de aici”. Dar acum... am ceva al meu. Vrei să schimb tot ce am pe nimic?

Tăcere.

Beatriz își ia rămas-bun cu privirea și se îndreaptă către ieșire.

Andrés merge după ea.

Văzând că se depărtează, Andrés aleargă după ea și o prinde de mână. Ea are ochii umezi.

ANDRÉS

Știu că nu sună avantajos.

BEATRIZ

Sună pervers. Și sună prost. Și din partea ta, sună de două ori mai prost, pentru că tu nu ești așa.

Trei persoane trec pe lângă ei, râd și vorbesc.

ANDRÉS

Poate că așa sunt acum.

Beatriz îl privește jenată. Pot fi văzuți de oricine trece pe lângă ei.

BEATRIZ

Hai să nu stăm aici.

ANDRÉS

Dar unde?

BEATRIZ

Nu aici.

Beatriz îl privește și pleacă. Andrés o urmează.

22b. INT. CULOARE ȘI SPAȚII CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Beatriz merge cu pas sigur prin mai multe camere și culoare din casă. Andrés se ține după ea, aproape. Beatriz deschide o ușă. Intră.

23. INT. CAMERĂ ATELIER CASĂ – PETRECERE. NOAPTE.

*E o cameră de lucru, cu multe obiecte din sticlă, mobile, care atârnă. Beatriz îl privește.
Tac o bună bucată de vreme.*

BEATRIZ

M-am gândit mult dacă să vin sau nu în seara asta. Am auzit că o să vii și tu. M-am gândit să mă urc în mașină și să mă duc în sud, dar n-am făcut-o. În schimb, am fost la cumpărături și mi-am luat hainele astea. Am stat afară, în mașină, o oră, gândindu-mă dacă să mă dau jos sau nu. Nu știam ce va urma, ce o să îți spun când o să te văd.

Tăcere. Andrés nu se mișcă.

BEATRIZ (CONT'D)

M-am dus la cafenea. Vreau să știi asta. Am fost acolo, așa cum ne-a fost înțeles. Am așteptat. Am băut un suc, m-am uitat la oameni, am ascultat conversațiile de la mesele alăturate, așa cum ne plăcea să facem pe vremuri. *(pauză lungă)*

M-am dus la baie și am plâns. Până atunci, nu mai plânsesem niciodată într-un loc public. O femeie m-a ținut să nu cad. Nu mai puteam să stau în picioare. Le simțeam prea grele.

Beatriz încearcă să pară detașată.

BEATRIZ (CONT'D)

Am căzut bolnavă, la pat, două săptămâni. Corpul e înțelept. Am inventat o răceală, care a devenit sinuzită și, într-un final, s-a transformat în pneumonie... Țin minte că într-o zi, o zi de rahat, dintr-o lună mai de rahat, am rugat-o pe mama să te sune. Nu mă puteam ridica din pat. Nu mă puteam opri din plâns. Mă simțeam ca la școală, când părinții îți rezolvă existența, și i-am spus mamei, foarte serioasă: „Mama...”, „sună-l”. Ea s-a uitat la mine... m-a privit și mi-a răspuns: „Nu sunăm pe nimeni”.

Andrés e cutremurat.

BEATRIZ (CONT'D)

Eu nu fac așa ceva, Andrés. N-am făcut niciodată.

Andrés o privește atent.

BEATRIZ (CONT'D)

Vreau să spun că nu trec printr-o criză.

Tăcere.

BEATRIZ (CONT'D)

Înțelegi?

ANDRÉS

Da.

Tăcere îndelungată.

BEATRIZ

Într-un an... tocmai ne întorceam din concediu... Era duminică noaptea și eram în bucătărie.

Beatriz se gândește.

BEATRIZ (CONT'D)

Brusc, am simțit că nu mai suport. A trecut un an, a mai trecut altul... Și nu am mai putut, nu am mai putut să rezist. I-am spus că vreau să divorțăm. E un bărbat bun. A încercat să mă convingă, dar deja luasem hotărârea. Am plecat chiar în noaptea aia cu fetițele, ne-am dus la casa din Ritoque. Am dormit pe jos, în sufragerie.

Andrés rămâne pe gânduri.

BEATRIZ (CONT'D)

Câteva luni mai târziu am întâlnit un tip, aducea mult cu tine.... *(pauză)* De altfel, chiar am venit cu el la o petrecere, în casa asta... *(pauză)* Apoi, într-o zi, americanul a apărut cu un zâmbet larg și m-a făcut să simt că m-ar fi iertat... iar și iar... și m-am întors la el.

Se privesc. Este o scenă reținută și delicată.

BEATRIZ (CONT'D)

Dar te-aș minți dacă aș spune că nu mă gândesc cum ar fi altă viață. Cum ar fi fost dacă eram cu tine, dacă am fi avut copii, dacă am fi fost prinși într-o furtună de zăpadă împreună sau dacă într-o vară ne-am fi plimbat printr-un orașel pietruit, sau lucruri banale: să cumpărăm fructe, să plătim o factură, să cumpărăm un cadou. Înțelegi... Nu că n-aș fi bine acum. Nu că nu vreau ceea ce am. Doar că... Nu mă pot abține. Mi-ar plăcea să trag cu ochiul...să văd altă viață.

ANDRÉS

Ce vrei să faci?

Tăcere. Beatriz nu răspunde.

ANDRÉS (CONT'D)

Ce vrei să faci?

BEATRIZ

Nu știu. Nu vreau să mă gândesc.

Tăcere.

ANDRÉS

Pot să sun la aeroport. Pot să anulez zborul, pot să-ți cumpăr și ție un bilet.

Ea nu spune nimic.

ANDRÉS (CONT'D)

Îți propun să o luăm de la capăt. Gemenele, tu, eu, de la început. Vorbesc serios. Nu e o nebunie a tinereții. Îți promit să stau lângă tine, să te sprijin dacă ți-e greu. Să te însoțesc. Vorbesc absolut serios.

Beatriz este cutremurată. Lacrimile îi brăzdează fața, însă în același timp are o atitudine reținută.

Tăcere.

BEATRIZ

La ce hotel stai?

ANDRÉS

La unul din centru.

Tăcere.

BEATRIZ

La ce oră ai zborul?

ANDRÉS

La 12:30.

Tăcere.

BEATRIZ

Ești cu mașina?

ANDRÉS

Nu.

Tăcere.

Beatriz îl privește, hotărâtă.

BEATRIZ

Nu te juca cu asta.

Andrés se uită la ea și ea înțelege că vorbește serios.

BEATRIZ (CONT'D)

Dacă o să fac asta... o să fii în stare? O să fii în stare să mă susții, să-mi dai putere? O să fii în stare să pășești cu mine pe drumul ăsta, plin de distrugere și să mă sprijini?

ANDRÉS

Vorbesc absolut serios.

Beatriz îl privește. Merge puțin. Se oprește. Îl privește așa cum nu s-a mai uitat niciodată la el.

BEATRIZ

Să mergem.

El consimte.

Merg spre ușă și ies din încăpere.

24a. INT. CULOARE ȘI ÎNCĂPERI. CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Străbat împreună casa, spre ieșire. Par hotărâți. Distanța e mare și trec prin mai multe încăperi, culoare, coridoare. Beatriz în față, Andrés în spatele ei.

24b. INT. CULOAR ȘI HOL ETAJ DOI. CASĂ-PETRECERE. NOAPTE.

Merg împreună până ajung la scară.

24C. INT. SCARĂ ȘI HOL. PRIMUL ETAJ CASĂ-PETRECERE.NOAPTE.

El trece înainte și își atinge mâinile în timp ce coboară scara.

În spate, ușa de la ieșire.

Continuă să meargă către ușă.

Își fac loc printre oameni.

Sunt pe punctul de ajunge la ușă, când, deodată, mâna lui Beatriz se desprinde de cea a lui Andrés.

Andrés se întoarce cu față către ea.

Beatriz a fost oprită de un grup de femei care îi vorbesc.

E un grup de prietene care râd. Țin în mâini pahare cu băutură. Se pare că au căutat-o.

El o așteaptă. Ușa de la intrare este întredeschisă și mai e un pas până la ieșire.

Andrés privește cum Beatriz răspunde la câteva întrebări, fără să putem auzi conversația.

Una dintre femei ține în brațe o fetiță adormită. Beatriz mângâie copilul pe păr.

Andrés o așteaptă. Observă că Beatriz continuă să o mângâie pe păr pe fetiță, în timp ce ascultă ce îi povestesc prietenele sale. Cineva o întreabă ceva. Beatriz își scoate telefonul mobil și îi arată fotografia fetițelor ei. Din locul în care se află, Andrés nu poate să vadă exact ce le arată.

Deodată, Andrés vede chipul lui Beatriz: mai are puțin și plânge, însă el e singurul care își dă seama de asta.

Este din ce în ce mai multă lume în hol.

Beatriz îl privește, printre oamenii care trec. Cu un gest imperceptibil pentru ceilalți, dar foarte clar pentru el, ea dă din cap ca și cum și-ar cere iertare, ca și cum i-ar spune „nu pot”. Apoi, cu un gest subtil, își șterge cu degetele câteva lacrimi și continuă conversația, privindu-l pentru ultima oară pe Andrés.

Andrés înțelege și dă din cap, ca și când ar spune „Te înțeleg. Nici o problemă.”

Andrés se întoarce cu spatele, înaintează, parcurge distanța care îl desparte de ușă, evită lumea din hol și iese afară, în timp ce lacrimile îi curg pe obraji.

Andrés iese pe ușă --

25. EXT. GRADINA CASA-PETRECERE. NOAPTE.

--afară.

Andrés se duce în parcare. Instinctiv, se sprijină de o mașină parcată. Pentru un moment, Andrés nu face absolut nimic. Se gândește. Fixează un punct undeva, în spațiu. Nu se mișcă.

Începem să auzim aceeași melodie de la începutul filmului. Își trece mâna peste față ca să-și șteargă lacrimile.

Planul e lung și închis pe chipul lui. Privește în jur.

În acest moment, muzica crește în intensitate.

Andrés stă nemișcat.

Apoi privește direct în cameră.

NEGRU.
CREDITE DE FINAL.

Citiți și alte cărți din colecția de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină - Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci - Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol - Umilință
4. Lia Bugnar, Vali Florescu - Cobai / Guinea pigs
5. Nae Caranfil - Filantropica
6. Igor Cobileanski - Când se stinge lumina
7. Marian Crișan - Morgen
8. Augustin Cupșa - Trenul către București pleacă de la linia 3
9. Pavel Gabriel Honciuc - O zi obișnuită
10. Dan Mircea Jacan - Misiunea
11. Doru Lupeanu - Fatza galbenă care râde
12. Tudor Mavrodin - Vremea Calului Alb
13. Dan Miha - Să iubești și să tragi apa
14. Cristian Mungiu - 7 scenarii
15. Bogdan Mureșanu - Torța vie / Tuns, ras și frezat
16. Bobby Păunescu - Francesca
17. Lucian Pintilie - Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu) / La tête d'aurochs
18. Corneliu Porumboiu - A fost sau n-a fost?
19. Corneliu Porumboiu - Polițist, adjectiv
20. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu - Captivi de Crăciun / Diapozitiv
21. Florin Șerban - America
22. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu - Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii
23. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache - Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecția de scenarii se află la <http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html>.

Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la <http://editura.liternet.ro/catalog>.

Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.